

meget stor Bekostning at lade alle disse Henvendelser optrykke; men Udvalget har ment, at de to Henvendelser, der er kommet fra de organiserede Grundejere og organiserede Lejere, burde optrykkes som Bilag i Betænkningen.

Jeg vil dernæst fremsætte nogle Bemærkninger om de Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget eller dets Flertal. Jeg skal anbefale alle de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag samt de Ændringsforslag, der er stillede af Flertallet under Nr. 2, det vil sige de radikale og socialdemokratiske Medlemmer. Det første Ændringsforslag under Nr. 1 til § 1 er stillet af hele Udvalget og angaar Nyvalg til Nævnene. Man har fra forskellige Sider i Udvalget ment, at det kunde ikke skade at foretage Nyvalg inden den 1. Januar 1919, derunder ogsaa Valg af Formand. Der kan formentlig i enkelte Tilfælde være Grund til at skifte. Men det betyder ikke, at man, i alt Fald fra Flertallets Side, skulde ville udtale som sin Mening, at de nuværende Nævn ikke havde virket tilfredsstillende. Jeg tror at kunne sige: tværtimod. Det foraarsager imidlertid ikke nogen stor Ulejlighed at foretage et Nyvalg, og naar de hidtil fungerede Medlemmer — med den Erfaring, de har indhøstet — kan genvælges, er der ingen Grund til at modsætte sig et saadant Krav. Jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne anbefale Ændringsforslaget, som for øvrigt ogsaa er tiltraadt af Indenrigsministeren.

Ændringsforslag Nr. 3 og 4, som ligeledes er stillede af hele Udvalget, er væsentlig kun en Omskrivning af de tilsvarende Bestemmelser i Lovforslaget.

Under Nr. 6 er der stillet et Ændringsforslag, hvortil det vistnok vil blive nødvendigt at fremkomme med en Ændring til tredie Behandling. Ændringsforslaget tilsigter at fastslaa, at Nævnets Medlemmer skal bo i Nævnsdistriktet, men dette vil foraarsage en stor Omvæltning i i København, hvad der ikke er nogen Grund til, og hvad der, efter hvad der fra forskellige Sider menes, vil være uheldigt. Imidlertid vil der antagelig heller ikke være nogen stor Vanskelighed ved at opnaa Enighed om at bibeholde Lovforslagets oprindelige Bestemmelse, hvorefter det ikke absolut kræves, at Medlemmerne skal bo i Kredsen.

Ændringsforslagene Nr. 7 og 8 til § 2 er af mindre væsentlig Betydning, saa dem skal jeg ikke særlig omtale.

Om Ændringsforslaget under Nr. 10 kan man formentlig sige, at det fastslaaer

en i det væsentlige allerede bestaaende Tilstand, som man har ment, det var af Betydning at faa bestemt i Loven.

Under Nr. 14 er der til § 5 et Ændringsforslag, stillet af Udvalget og tiltraadt af Indenrigsministeren, som jeg naturligtvis som Ordfører maa anbefale. Men jeg vil ikke undlade at udtale, at det efter min Mening er en mindre heldig Ændring. Den tilsigter nemlig at undtage Værelser, der udlejes med fuld Kost, fra Huslejenævnens Afgørelse. Dette kan afstedkomme beklagelige Følger. Værelser, der udlejes med delvis Kost, forbliver underlagte Huslejenævnets Afgørelse, men man har hævdet fra forskellig Side indenfor Udvalget — jeg kan sige, fra Medlemmer af alle Partier, selv om det ikke er alle Medlemmer —, at det vil være umuligt for Nævnene at bedømme Kosten saaledes, at de var i Stand til at træffe en retfærdig Afgørelse — i saa Fald skulde Nævnene jo ligefrem gaa i Kost i det paagældende Pensionat —, og man har derfor ment, at Værelser, der udlejes med fuld Kost, burde undtages. Jeg er nu af den Formening, at det slet ikke var nødvendigt for Nævnene at gaa i Kost i Pensionatet og spise der 8 eller 14 Dage for at kunne skelne mellem Betalingen for Værelset og for den fulde Kost. Jeg tror, at Forholdet maatte kunne ordnes paa anden Maade, f. Eks. ved at man fastsatte en Pris for Værelse og saa lod den fulde Kost gaa ind under de Regler, som er foreslaaede i Ændringsforslag Nr. 16, saaledes at hvis Pensionæren fandt Anledning til at sige Kosten af, kunde han gøre det, uden at Værten derfor kunde tage Værelset fra ham. Efter de Erfaringer, man har, kan man nemlig sige sig selv, hvorledes det vil gaa med en saadan Bestemmelse. Hvis f. Eks. en Fremlejer — som jo en Pensionatsindehaver i Regelen vil være — vil udleje et Værelse med Kost for 120 Kr. og f. Eks. regner de 40 Kr. for Værelset og de 80 for Kosten, er det jo muligt, at et Huslejenævn vil sige, at Værelset paa ingen Maade er mere end 25—30 Kr. værd. Naar nu Kosten er undtaget fra Nævnets Afgørelse, vil Værten ganske simpelt kunne sætte Prisen paa Kosten saa meget højere og gøre det til en Betingelse, at Kosten tages med, for overhovedet at faa Værelset. Det vil blive et meget uheldigt Forhold. Pensionærerne vil i stor Udstrækning kunne blive nødsaget til at betale betydeligt mere for den fulde Kost, end de vilde komme til, hvis man havde bibeholdt Forslaget i den oprindelige Affattelse, saaledes at Paragraffen kom til at omfatte Kosten